

Deodată, Ursul se-mpiedică de o piatră și se dădu de-a dura.

Plin de noroi și de frunze, se ridică.

Băiețelul fugi la el, foarte speriat.

Ce ghinion, uite cum te-ai murdărit!

Noroc sau ghinion, cine-ar putea să știe?

E doar o piatră, nimic nu arată că ne-ar aduce fericire.

Dar hai la magazin, dacă asta-ți dorești.

Și o porniră la drum, cu veselie.

Pe când începeau să simtă un îmbietor miros de bomboane,
Ursul li spuse Băiețelului: Stai, că nu mai am piatra!
Cred că mi-a alunecat din buzunarul de la pantaloni.
Vai, nu, strigă Băiețelul, ce ghinion mai ai și tu!

